

[Kirkeministeren.]

til det nazistiske Tyskland; men da Forespørgeren er saa forelsket i Citater og i illoyal Anvendelse af Citater, kan jeg ikke modstaa Fristelsen til ogsaa at citere og at dyppe ham i nogle af hans Udtalelser.

Hr. Oluf Pedersen har nemlig ogsaa været i det nazistiske Tyskland og har ogsaa udtalt sig om sine Rejseindtryk derne, og herom siger han følgende i en Tale under Finanslovdebatten her i Folketinget den 4. December 1942, Sp. 353:

„Det er fortsat min Tro, at et fredeligt Forløb af Besættelsen tjener vort Lands Interesse ogsaa paa længere Sigt, ja, det er mit inderlige Haab, at Besættelsen maa forløbe saaledes, at naar dens Tryk er ophørt, det gode Samarbejde med den tyske Nabo da kan fortsætte, uden at der er skabt den Bitterhed, som et blodigt Opgør vilde skabe, og uden at vor Selvtægtelse er tabt.“

Jeg vilde gerne se, hvordan Montgomery skulde have klaret sit Indtog i en By, der havde været indrettet efter Hr. Oluf Pedersens Planer i 1940.

Hr. Oluf Pedersen har ogsaa udtalt sig om Styret i Tyskland. Han siger i den samme Tale — Sp. 541 —:

„Det er saaledes i Danmark, at det er Flertallet, der skal raade. Dette er ethvert Folkestyres Grundlag, og det er for saa vidt ogsaa det nye Tysklands.“

Endelig har vi Hr. Oluf Pedersens Rejseindtryk fra Tyskland. Han siger Sp. 540:

„Vi tør sige i Dag“ — altsaa i 1940, hvor Fjenden er i Landet — „at ingen kan være i Tvivl om, at det danske Folk ønsker at styre sine egne Sager. Vi vil gerne leve i et godt Forhold til andre Folk. Dette gælder ikke mindst det tyske, hvis Kultur vi værdsætter højt. Jeg tør sige for mit Vedkommende, at mine Studierejser til Tyskland hører til mine bedste Minder.“

Det er en Ærbødighed og en Elskværdighed over for Hitlers Tyskland, der langt overgaar, hvad vi kunde tænke os fra vor Side, og den er endda fremført i den Periode, hvor Tyskerne som Fjender opholdt sig her i Landet, og hvor jeg for mit Vedkommende maatte gaa i Fængsel for at have modarbejdet de samme Tyskere.

Nu kunde vi saa gaa over til et andet Punkt. Det kunde jo være, at selv om Dansk Samling var tyskfiendtlig, og selv om det var imod den tyske Nazisme, var det maa-ske en Slags hjemmelavet nazistisk System, og det har Hr. Oluf Pedersen . . .

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen!

Kirkeministeren (Arne Sørensen): Undskyld, det ærede Medlem, det er lidt besværligt i dette Tilfælde — det har det ærede Medlem ogsaa været inde paa med andre af sine Paastande og Citater.

Med Hensyn til Dansk Samlings Opfattelse af Folkestyret er der en ganske bestemt Linie, som har ligget klar for os, lige siden Partiet blev stiftet i 1936. Vi har hele Tiden, og det vil vi kunne paaavise fra Artikler gennem alle Aarene, været Tilhængere af en større Decentralisering af det politiske Ansvar og en større Frihed over for Partierne for den enkelte Rigsdagsmands Vedkommende. Det fremgaar ogsaa tydeligt af den Pjece af mig, som det ærede Medlem forleden havde fat paa her i Tinget, hvor han i Triumf citerede nogle meget kritiske Bemærkninger om Demokratiet. Men hvis han havde fortsat at læse op umiddelbart efter de citerede Linier i ganske samme Stykke, vilde der være kommet den modsatte Konklusion ud af det, og den modsatte Konklusion er dog min egen. I de følgende Linier siges det nemlig, at Faren for Demokratiet er den tekniske Koncentration, som den moderne Tid fører med sig, hvor de store anonyme Apparater baade i det økonomiske og i den politiske Organisation og i Pressen meget let medfører, at det enkelte Menneske staar temmelig magtesløst, naar det skal udøve sin politiske Frihed. Og den Konklusion, som Stykket slutter med, lyder som følger:

„Der er kun een Vej til Fornøelse af Folkestyret, det er, at vi paa alle Omraader modarbejder den Kollektivisering, som Teknikken i sig selv uvilkaarlig stadig vil fremme, og at vi i Stedet for søger at give Mennesket Ansvar, saa direkte som muligt, saa individuelt som muligt.“

Jeg synes, at hvis man citerer paa den Maade, som det ærede Medlem har gjort i dette Tilfælde, saa er det ganske vist ikke at tale Usandhed, men det er en Handling, der moralsk ligger paa nøjagtig samme Niveau som en direkte Løgn.

I Fortsættelse af dette Citat talte det ærede Medlem endvidere om, at det, at en Mand, der i 1941 kritiserede Demokratiet saa haardt, som jeg gjorde, blev Minister, da Demokratierne sejrede, var meget meningsløst; og saa fortsatte han med at beskyldte mig for, at jeg havde været ivrig Tilhænger af Nazisme eller Fascisme, og at jeg — ordret — „er Skyld i, at mange af de